



Het Midwinterfeest (Joelfeest) der Germanen.....

(Naar een schilderij.)

ER hoort eenige moed toe, om het neer te schrijven: maar wij zitten met de gebrui-

HET MIDWINTER FEEST

Zijne indaling in onze arme menschelekheid. Een nadere beschouwing hierover zou ons

echter te ver voeren. Er zou op dit punt veel te zeggen zijn.

Wij wilden slechts wijzen op het verband tusschen het Germaansche mid-winterfeest en ons Kerstfeest. Het eigenlijke mid-winterfeest duurde twaalf dagen en liep over van de Wintermaand in de Wolfsmaand. Twaalf nachten lang, van den mid-winternacht waarin het nieuwe jaar zijn aanvang nam af, werd er gegeten en gedronken, gejubeld en gejoeld — vandaar dat men dit groote Germaansche feest ook wel Joelfeest noemde. Dit was het feest ter eere van het weer doorbrekende licht. Daarbij werd de immer groene denneboom rondgedragen, en in den besneeuwden grond voor de deuren der huizen gezet, met lichten versierd, als een symbool van het groeiende licht. Dan ontvingen ook de goden dubbele gaven..... Intusschen was men dan den nieuwen maankring, de Wolfsmaand reeds feestelijk ingetreden, zoo lustig en vroolijk zelfs, dat het noodig was geworden om achter de twaalf feestdagen nog 1 dag te voegen, den „dertienden dag”.

De namen van de Heidensche feestdagen verdwenen, maar de gebruiken bleven..... Zooals in den nacht het feest van den mid-winter, van den terugkeer van het licht, begon, zoo wordt door de Katholieken in den nachtmis Christus' geboorte gevierd..... hoewel nergens in den Bijbel staat dat de Heiland in den nacht geboren werd. Het kerstbrood, de kersttafel, enz., het zijn slechts overblijfselen van de heidensche offerkoeken en offermaaltijden. De kerstboom is de oude Germaansche den, waarover wij hierboven schreven. Het Driekoningenfeest is het dertien-dag-feest..... het brood met de boon er in, is een herinnering aan het offergebak onzer heidensche voorouders.

Zoo doet, wie de uiterlijke dingen volgt, eigenlijk aan het Heidensche mid-winterfeest mee. Natuurlijk, willen wij niet te ver gaan. De lichtjes van den kerstboom kunnen voor kinderen althans eenigszins verduidelijken de gedachte, dat Christus het licht der wereld is, dat opging in den nacht van zonde! Maar hoeden wij er ons voor, dat wij de groote gedachte zouden loslaten: Christus gekomen om den band tusschen God en een verloren wereld te herstellen..... om zondaren zalig te maken.....

Op den achtergrond van Germaansche, zoowel als van Romeinsche feestviering, vinden wij ongetwijfeld de herinnering aan het geboortefeest van Mithras, den Perzischen lichtgod, die te middernacht in een onaanzienlijke grot het leven ontving. Waar, heel diep in het onderbewustzijn, de herinnering aan de Perzische legende nog leefde bij alle Indo-Germaansche stammen, kostte het — menschelijkerwijze — niet veel moeite, den geboortedag des Heeren op 25 December te doen gedenken. De eerlijke Christen, die critisch durft te zijn, vindt zelfs in onze

Protestantsche voorstelling van Christus' geboorte, nog reminiscentiën aan de Mythras-cultus. B.v. die poovere koude stal, waarin Christus zou geboren zijn, heel de armoede van het Christuskind! Dit zijn louter on-bijbelsche begrippen. Nergens staat dat Jozef en Maria arm waren en dat het Jezus-kind in wereldsche armoede op aarde verscheen. Christus' armoede was

v. D. H.